

Bijbelstudie over Ruth: de vrouw die asiel vond.

In de Bijbel staan veel geschiedenissen over vluchtelingen. Koning David was jaren op de vlucht voor Saul. Mozes, de man die Israël Egypte uit leidde, was 40 jaar in de woestijn, op de vlucht, omdat hij iemand vermoord had. Jezus zelf moest als baby al vluchten voor zijn leven, naar Egypte. (Matth 2: 13-15)

Ruth komt mee terug met Naomi. Zij zou in onze tijd een asielzoeker genoemd worden. Naomi, haar schoonmoeder, was met haar man Elimelech en hun twee zonen gevlucht uit Betlehem omdat er een hongersnood was. –Wat zou ik zelf doen? Ik woon in mijn eigen land, maar ik kan mijn zonen niet genoeg eten geven? In een buurland is er wel eten.

Naomi en Elimelech zouden in onze tijd ‘economische vluchtelingen’ of ‘gelukszoekers’ genoemd worden... In de Bijbel wordt er geen oordeel geveld. Nu heeft Naomi niet zo veel geluk gevonden in Moab. Haar man én haar zonen sterven. En als ze samen met Ruth weer terug in Betlehem komt, zegt ze tegen de mensen “Noem mij maar Mara”. Mara betekent: ‘bitter’. Naomi betekent ‘mijn liefelijkheid, mijn plezier’.

Ruth betekent ‘vriendin’. Ze doet haar naam eer aan, want ze is trouw aan haar schoonmoeder en wil graag voor haar zorgen. Daarom gaat ze op zoek naar eten. Naomi vindt het goed dat Ruth aren gaat rapen. Ze belandt op het veld van Boaz, een neef of zwager van Elimelech. Als Boaz op zijn land komt kijken, valt het hem meteen op dat er een buitenlandse vrouw op zijn land is. Hij vraagt zijn knechten wie deze opvallende verschijning is. Ze vertellen dat Ruth uit Moab komt en met Naomi is meegekomen. Dat ze al vanaf ’s ochtends vroeg ijverig aan het aren rapen is, nadat ze hier eerst beleefd toestemming voor had gevraagd.

Boaz gaat naar Ruth toe:

“Toen zei Boaz tegen Ruth: U hebt het gehoord, nietwaar, mijn dochter? Ga niet op een andere akker aren rapen. Ook moet u hier niet weggaan, maar u moet dicht bij de meisjes blijven die voor mij werken. Uw ogen moeten op de akker gericht zijn die zij aan het maaien zijn en u moet achter hen aan gaan. Heb ik de knechten niet geboden dat zij u niet aanraken? Als u dorst hebt, mag u naar de watervaten gaan en drinken van wat de knechten zullen scheppen. Toen wierp zij zich met het gezicht ter aarde, boog zich naar de grond en zei tegen hem: Waarom heb ik genade gevonden in uw ogen, dat u naar mij omziet, terwijl ik een buitenlandse ben? Boaz antwoordde en zei tegen haar: Het is mij allemaal verteld, alles wat u na de dood van uw man voor uw schoonmoeder gedaan hebt, en hoe u uw vader en uw moeder en uw geboorteland hebt verlaten en naar een volk bent gegaan dat u voorheen niet kende. Moge de HEERE uw daad vergelden, en moge uw loon volkomen zijn van de HEERE, de God van Israël, onder Wiens vleugels u gekomen bent om toelucht te nemen.” (Ruth 2:8-12).

Boaz is erg vriendelijk voor Ruth. Ruth had dit niet verwacht zegt vers 10: “...en dat terwijl ik een buitenlandse ben?” Boaz zegt haar dat hij tegen zijn knechten heeft gezegd dat ze haar niet mogen aanraken. Waarom was dat nodig om dit tegen zijn knechten te

zeggen? Hoe behandelde men in die tijd een vrouw van buitenlandse komaf? In Ruth 2:22 zegt Naomi: “Het is goed, mijn dochter, dat je met de meisjes die voor hem werken meegaat, zodat ze je op een andere akker niet lastigvallen.”

Boaz noemt dat Ruth onder de vleugels van de HEERE is gekomen om er toelucht te nemen. Dit is een Bijbels beeld van veiligheid. Jonge kuikentjes die veiligheid en beschutting vinden bij de moeder. Een heel mooi en teder plaatje. Dit beeld komt vaker voor in de Psalmen (Psalm 117:8, 36:8, 57:2, 63:8, 91:4) en Jezus zelf noemt het in Mattheüs 23 vers 37. Als Hij treurt om Jeruzalem zegt Hij: “Hoe vaak heb Ik uw kinderen niet bijeen willen brengen, als een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels...” Over veiligheid en geborgenheid gesproken...

De reactie van Ruth op Boaz' vriendelijke woorden: “Laat mij genade vinden in uw ogen, mijn heer, want u hebt mij getroost en u hebt naar het hart van uw dienaar gesproken, hoewel ik niet ben als een van uw dienaren.” (Ruth 2: 13 HSV) Boaz' woorden hebben haar hart geraakt en haar getroost! Boaz heeft haar gezien en haar veiligheid, zorg en eten beloofd. Dat is precies wat Ruth nodig had, maar niet vanzelfsprekend verwachtte te zullen vinden. Iedere vrouw hunkert naar deze geborgenheid, naar iemand die veiligheid biedt, geborgenheid, zorg en eten. Daarom kunnen we begrijpen hoe blij Ruth is met Boaz' woorden! Ruth komt zo heel dichtbij ons, ze hunkert naar geborgenheid net als wijzelf.

Boaz volgt de wetten van God op, waarin staat dat de aren die gevallen zijn niet geogst mogen worden, zodat arme mensen aren kunnen rapen. “Wanneer u nu de oogst van uw land binnenhaalt, mag u de rand van uw akker niet helemaal afmaaien, en wat van uw oogst is blijven liggen, mag u niet oprapen. U moet ze voor de arme en voor de vreemdeling achterlaten. Ik ben de HEERE, uw God.” (Leviticus 19: 9, Leviticus 23:22) Wat een mooie wetten had God bedacht. Waarom? “U moet eraan denken dat u slaaf geweest bent in het land Egypte. Daarom gebied ik u dit te doen.” (Deutr. 24: 22)

Boaz doet er nog een schepje bovenop. Hij zegt tegen de maaiers dat ze af en toe wat extra aren moeten laten vallen. Hij geeft gehoor aan de opdracht die God gaf in Leviticus 19 vers 34: **“De vreemdeling die bij u verblijft, moet voor u zijn als een ingezetene onder u. U moet hem liefhebben als uzelf, want u bent zelf vreemdelingen geweest in het land Egypte. Ik ben de HEERE, uw God.”**

De opdracht van God om van vluchtelingen te houden. De vluchteling heeft een bijzondere plaats in het hart van God. Petrus zegt in 1 Petrus 2: 9-12, dat wij ook vreemdelingen op deze aarde zijn, vluchtelingen. Dit zorgt dat ik naast vluchtelingen kan staan als een medevluchteling.

Ruth, de vrouw die asiel vond. Ze vond asiel bij Boaz, en in Gods koninkrijk. Bij Boaz, omdat hij voor haar zorgde en later met haar trouwde als lossers. Ruth vond asiel in Gods koninkrijk, omdat ze bescherming en veiligheid heeft gevonden onder Zijn vleugels. Ze is één van de voorouders van Jezus. Jezus koos er voor om geboren te worden uit vluchtelingenbloed.

Ik herinner me nog als de dag van gisteren, dat ik aan mijn ouders vertelde dat ik verkering had en hen een foto van mijn vriend liet zien. Mijn vaders' reactie was: "Is het wel een Nederlander?" Ik kon deze vraag met 'ja' beantwoorden... Maar vinden we dan dat vreemdelingen echt welkom zijn in Nederland? Of alleen maar op een afstandje en niet als mijn dochter er met één thuis zou komen? God vraagt ons de vreemdeling lief te hebben als onszelf. Hoe dichtbij mag dat komen?

Gesprekspunten

1. Hoe kijk jij naar vluchtelingvrouwen?
2. Wat helpt je om met dezelfde ontfermende ogen als Boaz naar de vluchteling te kijken?
3. Wat is de diepste behoefte van een vluchtelingvrouw?
4. Hoe kan je kerk je helpen om een vluchtelingvrouw van dienst te zijn?
5. Wat zegt het je dat Jezus Christus uit een 'vluchteling-geslachtslijn' geboren wilde worden?
6. Ook wij zijn een vreemdeling hier op aarde. Wat houdt dat voor jou in? Maak een lijstje met dingen waarin je als christen anders bent dan je omgeving. Bespreek dit met elkaar en geef tips als iemand iets moeilijk vindt. Bespreek daarna hoe je als vreemdeling een licht kunt zijn in de wereld.
7. Vreemdelingen hebben vaak heimwee naar hun geboorteland. Ze verlangen naar geborgenheid en veiligheid. Schrijf een gedicht over je verlangen naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde waarop we geen vreemdelingen en bijwoners meer zijn, maar volkomen geborgenheid en veiligheid mogen ervaren.